

LAST FOLIO

YURI DOJC

Cienījamās dāmas un godātie kungļi!

Man ir patīams prieks Jūsu uzmanībai piedāvāt īpašu notikumu - slovāku izcelsmes fotogrāfa Yūri Dojč izstādi „Last Folio” Daugavpilī. Mākslinieka unikālais skatījums uz cilvēku kultūrvēsturisko pieredzi Otrā pasaules kara laikā mūsdienās kalpo kā līdzjūtības un dziļas cieņas simbols, saprotams daudzām nācijām un tautām, kas piedzīvojušas holokaustu, tostarp Latvijai un arī Daugavpilij.

Esmu gandarīts, ka, apceļojis tādus pasules kultūras un mākslas centrus kā Ņujorku, Vīni, Romu un citus. Izstāde „Last Folio” ir sasniegusi Daugavpili laikā, kad Latvija ir Eiropas Savienības Padomes prezidējošā valsts un 2014. gadā Rīga bija Eiropas kultūras galvaspilsēta. Izstāde ir uzskatāms piemērs Eiropas Savienības pieaugošajai klātbūtnei Latvijā un apliecinājums draudzīgu savstarpēji izdevīgu starpvalstu attiecību veidošanai ne vien ar Latvijas galvaspilsētu Rīgu, bet arī ar reģioniem, kā strauji augošo un dinamisko Daugavpili. Nenoliedzami 2013. gadā atklātais iespaidīgais Marka Rotko mākslas centrs ir tam spilgts apliecinājums.

Slovākijas Republikas vēstniecības Latvijā vārdā vēlos teikt, ka esam pagodināti pirmo reizi izstādīt “Last Folio” Baltijas valstīs, un ceram, ka fotoizstāde tās apmeklētājiem kļūs par vērtīgu emocionālo pārdzīvojumu, atskatoties tajās smeldzīgajās Eiropas vēstures lappusēs, kas nākotnes vārdā nedrīkst tikt aizmirstas.

Slovākijas Republikas vēstnieks Latvijā
Peter Hatiar

Distinguished Ladies and Gentlemen,

It is my great pleasure to introduce this outstanding event – the exhibition of Last Folio by a Slovak photographer Yuri Dojč in Daugavpils. His personal reflection of people’s historical and cultural experiences during the World War II today serves as a symbol of deep respect and compassion. Moreover, it is understandable to many nations that have experienced the Holocaust, including Latvia and Daugavpils in particular:

I am glad that after a worldwide travel to cities such as New York, Vienna, Rome and other world’s largest art and cultural centers, the Last Folio exhibition has also reached Daugavpils at a time when Latvia is holding the Presidency of the Council of the EU and shortly after it had the honor to host the EU Cultural Capital 2014. This is a good example of the EU’s growing presence in Latvia through mutually beneficial international friendships established not only with the capital city of Riga, but also with regions such as the rapidly developing and modernizing regional center Daugavpils, where impressive Mark Rothko Art Centre opened in 2013 is a great example.

The Embassy of the Slovak Republic in Latvia is pleased to present this exhibition for the first time in the Baltic States and we hope that Last Folio will be a valuable and emotional journey for its visitors to the days which even today leave behind a poignant reminder of episodes of European history that must never be forgotten for the sake of future.

The Ambassador of the Slovak Republic to Latvia
Peter Hatiar

Уважаемые дамы и господа!

Я рад представить Вашему вниманию знаменательное событие - выставку словацкого фотографа Юрия Дойча „Last Folio“ в Даугавпилсе. Его личное отражение исторических и культурных событий Второй мировой войны сегодня служит символом глубокого уважения и сострадания, понятное многим странам и нациям, которые испытали Холокост, включая Латвию и Даугавпилс в частности.

Я очень счастлив, что после успешного проведения выставок в таких крупнейших центрах искусства и культуры как Нью-Йорк, Вена, Рим и другие, выставка „Last Folio“ достигла Даугавпилса. Это особенно значимо в то время, когда Латвия выступает в роли Председателя Европейского совета и вскоре после того, как Рига получила титул Столицы культуры Европы 2014. Это хороший пример увеличивающейся роли ЕС в Латвии и взаимовыгодного международного сотрудничества, установленного не только со столицей Латвии Ригой, но также и с регионами, и именно, с быстро развивающимся и динамичным городом Даугавпилс. Однозначно, что созданный в 2013 году Центр искусств им.

Марка Ротко, является ярким тому подтверждением.

Посольство словацкой республики в Латвии имеет честь представить впервые эту выставку в странах Балтии, и мы надеемся, что „Last Folio“ для посетителей будет ценным и эмоциональным путешествием в те ужасающие страницы Европейской истории, о которых никогда нельзя забывать ради будущего.

Посол Словакии в Латвии
Петер Хатиар

„Es domāju, ka izstāde aizskars sirdis un kļūs par būtisku notikumu Rotko centrā.”

Kristofers Rotko

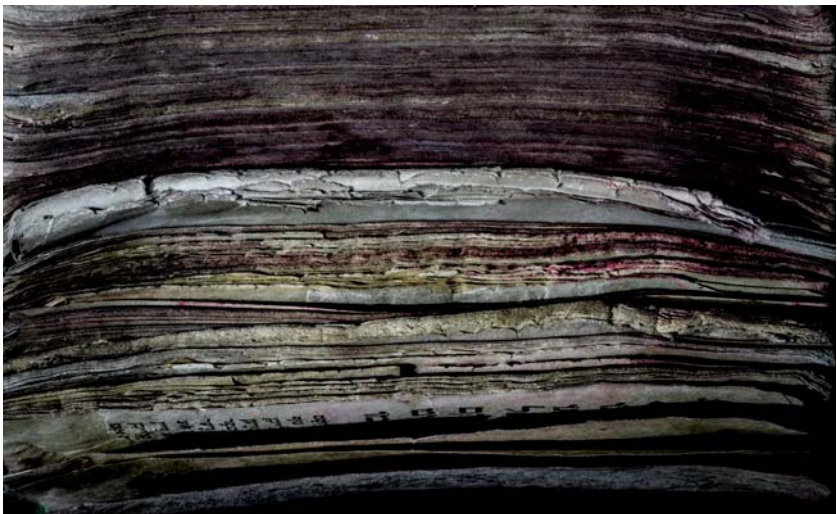
Atrodoties Austrumu un Rietumu krustojumā, esot nomales un pierobežas teritorija, Daugavpils vienmēr ir bijusi neparasts latgalešu, poļu, ebreju un krievu kultūru krustpunkts. Ir sajūta, ka daudzi ceļi, kas būvēti ebreju pasaulē, agri vai vēlū noteikti vedis uz Dvinsku. Augsto pilsētas statusu noteica vairāki faktori. Isā ebreju enciklopēdijā Dvinska raksturota kā viens no ebreju tradicionālās mācības un filozofijas centriem. Daugavpili funkcionēja ebreju skolas, ģimnāzijas, ebreju teātris; šeit dzīvoja izcili rabini, kas ar savu gudrību bija pazīstami tālu ārpus pilsētas robežām.

Divu pasaules karu laikā pilsēta atradās traģisku notikumu epicentrā, kas nospēlēja izšķirošo lomu tās turpmākajā liktenī. Bet par pašu postošāko kļuva „ebreju Dvinskas” vēsture. Ja 20. gadsimta sākumā pilsētas ebreju kopiena sastādīja 56 tūkstošus, gandrīz pusi no kopējā, 113 tūkstošus lielā iedzīvotāju skaita, tad pēc Otrā pasaules kara dzīvi palika tikai daži simti cilvēku. Vācu armija ieņēma Daugavpili, kam drīzumā sekoja ebreju vajāšana un nogalināšana. Pilsētas teritorijā bija ebreju getto, kurā atradās līdz 15 tūkstošiem cilvēku, no tiem 12 tūkstoši gāja bojā 1941. gadā. Līdz kara beigām, daudzskaitlīgo akciju rezultātā, ko īstenoja speciāli veidotās vācu komandas un vietējie fašisti, bija iznīcināti līdz simts tūkstošiem ebreju, Daugavpils un tuvējo teritoriju iedzīvotāju. Starp viņiem bija sievietes, sirmgalvi un bērni.

Ir noziegumi, kuriem nav noilguma. Piemīnai par traģiskajiem notikumiem cilvēces vēsturē nav robežu. Bet tieši šeit, kur ir dzīvi traģisko notikumu liecinieki, šai izstādei ir īpaša nozīme. Zīmīgi ir arī tas, ka izstāde norisinās Marka Rotko mākslas centrā. Mākslinieka ģimene bija daļa no Dvinskas ebreju kopienas 20. gadsimta sākumā. Mākslinieka biogrāfi ir vienprātis, sakot, ka tikai emigrācija glāba Rotko no holokausta šausmām.

Mēs patiesi ceram, ka šī izstāde būs interesanta un lietderīga ne tikai vēstures un mākslas pazinējiem. Mums gribētos ticēt, ka tā palīdzēs mūsdienu sabiedrībai, īpaši jaunajai paaudzei, neaizmirst svarīgo vēstures mācību.

Farida Zaletilo, Izstāžu un ekspozīciju kuratore
Daugavpils Marka Rotko mākslas centra

"I think this exhibition will be very moving and will be a meaningful connection with the mission of the centre"
Christopher Rothko

Situated on the East-West axis, being in the boundary territory, Daugavpils was always the extraordinary intersection of cultures – Latgalian, Polish, Jewish, Russian. There is a feeling that many threads woven in the Jewish world will bring you sooner or later to Dvinsk. The importance of the city was defined by several factors. The Jewish encyclopedia characterized Dvinsk/Daugavpils as an important centre of traditional Jewish thought, culture and debate. There were a number of Jewish schools, even educational establishments for girls, yeshivas and the Jewish theater. The great Rabbis known and respected throughout the Jewish world were teaching here in Daugavpils.

During two World Wars the city happened to be in epicentre of tragic events that played a fatal role in its' destiny. Total destruction concerned not only the architecture of the city, but also its ethnic structure. Most catastrophic was that of Jewish Dvinsk. If at the beginning of the 20th century the city's Jewish community numbered 56 thousand people, nearly a half of the city's population, after World War II only a few hundred members of the Jewish community survived. On June 26, 1941, Daugavpils was captured by the Nazi army. The persecution of Jews began several days later. There were places of extermination within the city itself. About 15 thousand Jews were interned in the ghetto of Daugavpils, 12 thousand of them were shot in 1941.

Over hundred thousand Jews: residents of Daugavpils and the region, refugees from Lithuania and other surrounding towns and villages, were exterminated by the German special force and local police in the city and outskirts until the end of the war. There were women, old men and children.

There are crimes that have no statute of limitations. The memory of the tragic events in the history of mankind knows no boundaries. There still are living witnesses of these bloody events, for them this exhibition has a special significance.

Significant is also the fact that "Last Folio" is displayed in the exhibition space of the Mark Rothko Art Centre. In the early 20th century the Rothkowitz family were a part of the Dvinsk Jewish community. The artist's biographers agree that only emigration rescued Rothko from the horrors of the Holocaust.

We do hope that the exhibition will be of interest and value not only for art lovers and historians. We believe that it will help our society and especially our young generation not to forget the Lessons of History.

Farida Zaletilo, exhibition Curator
Daugavpils Mark Rothko Art Centre

«Я думаю, эта выставка будет трогать сердца и станет значимым событием для Центра Ротко»
Кристофер Ротко

Находясь на стыке Востока-Запада, являясь окраинной, пограничной территорией, Даугавпилс всегда был необычным перекрестком культур – латгальской, польской, еврейской, русской. Есть ощущение, что многие пути, проложенные в еврейском мире, рано или поздно обязательно приведут в Двинск. Высокий статус города определялся несколькими факторами. Краткая еврейская энциклопедия характеризовала Двинск как один из центров традиционной еврейской учености. В Даугавпилсе функционировали еврейские школы, гимназии, ешивы, еврейский театр; здесь жили великие раввины, известные своей мудростью далеко за пределами города.

В период двух мировых войн город оказывался в эпицентре трагических событий, что сыграло роковую роль в его судьбе. Тотальные разрушения коснулись не только архитектурного облика города, но и этнического состава. Но самой катастрофичной стала история «еврейского Двинска». Если в начале 20-го века городская еврейская община насчитывала 56 тысяч, почти половину из 113 тысяч населения, то после второй мировой войны в живых осталось лишь несколько сот человек. Немецкая армия захватила Даугавпилс уже в самые первые дни войны, сразу начав преследование и уничтожение евреев. На территории города было еврейское гетто, в котором находилось до 15 тысяч человек, из которых 12 тысяч погибли в 1941. До конца войны, в результате многочисленных акций специальной немецкой команды и местных карателей было уничтожено до ста тысяч евреев, даугавпилчан и привезенных с близлежащих территорий. Среди них были женщины, старики и дети.

Есть преступления, у которых нет срока давности. Память о трагических событиях в истории человечества не знает границ. Но именно здесь, где еще живы свидетели кровавых событий, эта выставка имеет особое значение. Знаменательно и то, что она проходит в залах Центра искусств имени Марка Ротко, чья семья была тоже частью двинской еврейской общины в начале 20-го века. Биографы художника единодушны в том, что только эмиграция спасла Ротко от ужаса Холокоста.

Мы искренне надеемся, что эта выставка будет интересна и полезна не только для знатоков истории и искусства. Нам хочется верить, что она поможет современному обществу, и особенно, молодому поколению не забыть о важном уроке истории.

Фарида Залетило, со-куратор выставки,
Арт-центр искусств им. Марка Ротко

Mēs lepojamies, ka varam atbalstīt slovāku izcelsmes kanādiešu fotogrāfa Jurija Dojča (Yuri Dojc) emocionāli iespaidīgo izstādi "Pēdējais foliants" (Last Folio), kas apceļojusi visu pasauli un būs apskatāma Marka Rotko mākslas centrā Daugavpilī, kas vēsturiski ir bijusi mājvieta ievērojami ebreju kopienai. Jurija Dojča izcilie darbi atspoguļo cilvēceības būtību un atgādina mums, cik svarīgi ir saglabāt kultūru un atmiņas.

Tieši tāpat kā Latviju un Slovākiju, arī Kanādas tautu veidojuši dramatiski vēsturiski notikumi. Stāsts ir par apmēram 40 000 ebreju bēgļu, kas pēc kara apmetās uz dzīvi Kanādā. Viņu likteņi un mantojums joprojām ir dzīvi, un mēs viņus nekad neaizmirsīsim.

Izstāde atgādina mums par satraucošajiem vēstures notikumiem, un mēs ar godpilnu cieņu stāvam līdzās saviem latviešu un slovāku draugiem, pieminot, cienot un atceroties tos, kuri izdzīvoja un tos, kuri gāja bojā. Mēs sveicam un pateicamies talantīgajam Jurijam Dojčam par viņa īpašo izstādi, kas neparastā veidā atgādina mums, ka pasaules iedzīvotāju reliģijas brīvība, etniskā dažādība un kultūru daudzveidība ir jāciena.

Kanādas vēstniecība Latvijā

We are proud to support the Canadian-Slovak photographer Yuri Dojc's powerful exhibition "Last Folio" which has travelled around the world arriving now at the Mark Rothko Art Centre in the City of Daugavpils, historically home to a considerable Jewish community. Yuri Dojc's exceptional work showcases the essence of humanity and reminds us all of the importance of preserving culture and memory.

Along with Latvia and Slovakia, Canada, as a nation, has also been profoundly shaped by dramatic historical events. We think about the approximately 40,000 Jewish survivors that resettled in Canada after the war. Their stories and legacy live on, and we will always remember them.

The exhibition reminds us of striking historical events and it is with great dignity that we stand together with our Latvian and Slovak friends in commemoration, honour and remembrance of those who survived and who were lost. We applaud and thank talented Yuri Dojc for his exceptional exhibition which serves as an extraordinary reminder for us to respect the freedom of religion, ethnicity, diversity and multiculturalism of our global community.

The Embassy of Canada in Latvia

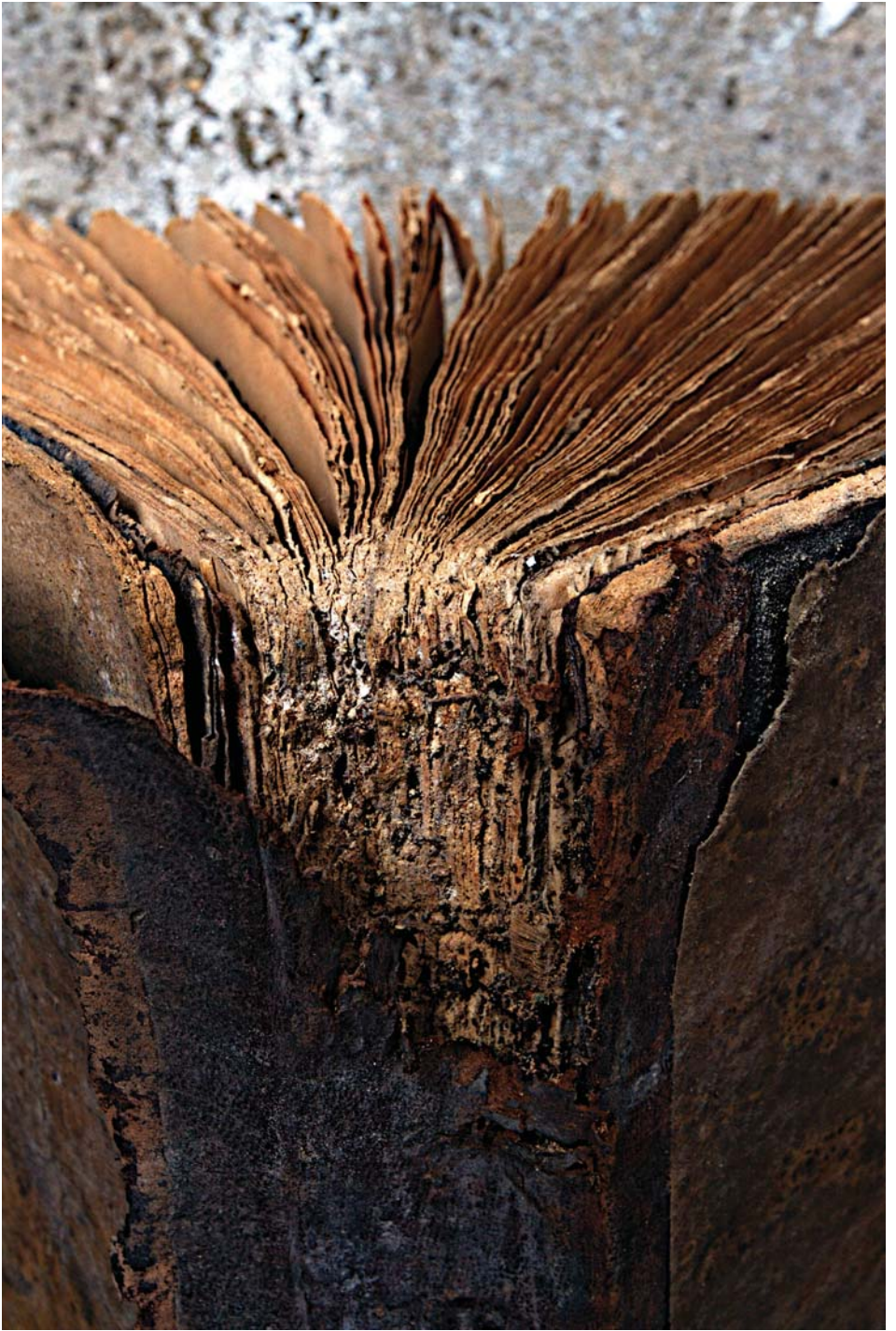
Мы гордимся возможностью внести свой вклад в организацию впечатляющей, эмоциональной выставки канадско-словацкого фотографа Юрия Дойча (Yuri Dojc) под названием "Последний фолиант" (Last Folio), которая, объехав весь мир, теперь откроется для посетителей в Арт-центре им. Марка Ротко в Даугавпилсе – городе, который исторически являлся пристанищем для многочисленной еврейской общины. Выдающиеся работы Юрия Дойча отражают суть человечности и напоминают нам о важности сохранения культуры и памяти.

Так же как народы Латвии и Словакии, Канада как нация формировалась под влиянием драматических исторических событий. Для нас это рассказ о примерно 40 000 уцелевших евреях, которые после войны вновь обрели свой дом в Канаде. Их трагические судьбы, их наследие продолжают жить. И мы их никогда не забудем.

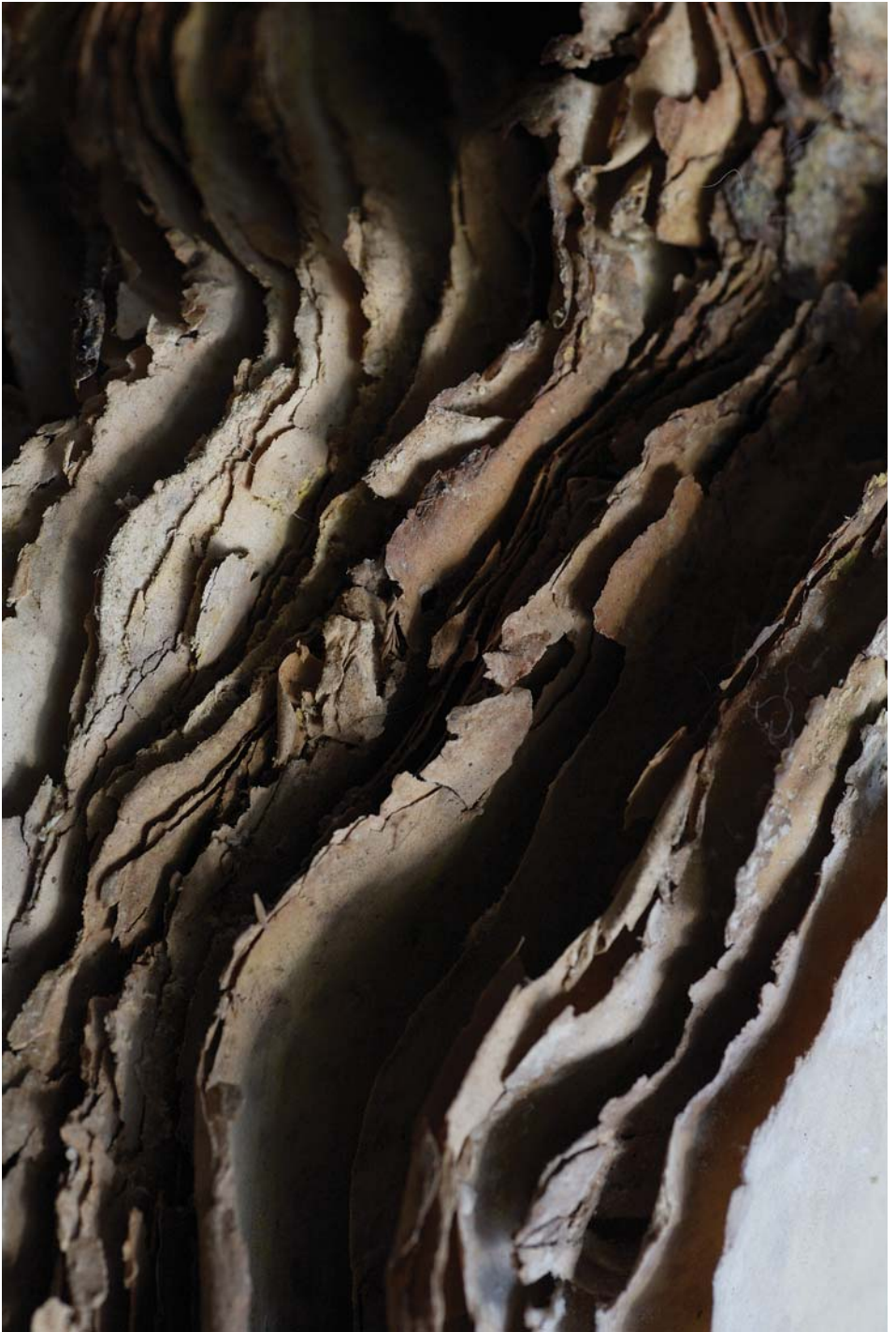
Выставка напоминает нам о жестоких исторических событиях. Мы вместе с латвийскими и словацкими друзьями с глубоким уважением склоняем голову в поминовении и почтении, и вспоминаем тех, кто выжил, и тех, кто погиб. Мы приветствуем Юрия Дойча и благодарны его таланту за эту уникальную выставку, которая заставляет нас подумать о том, как важно уважать свободу религии, этническую принадлежность, различия и культурное многообразие нашего мирового сообщества.

Посольство Канады в Латвии

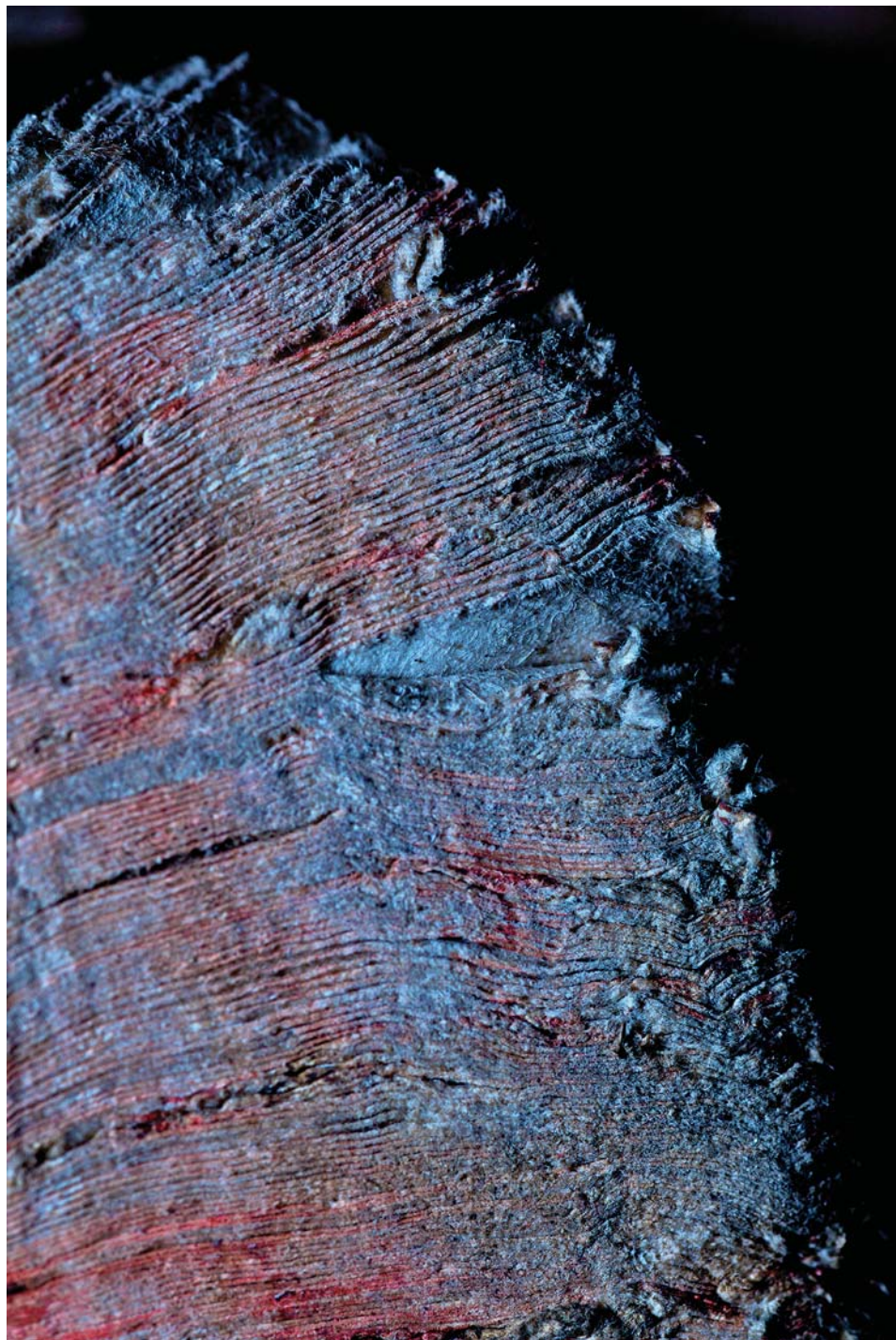

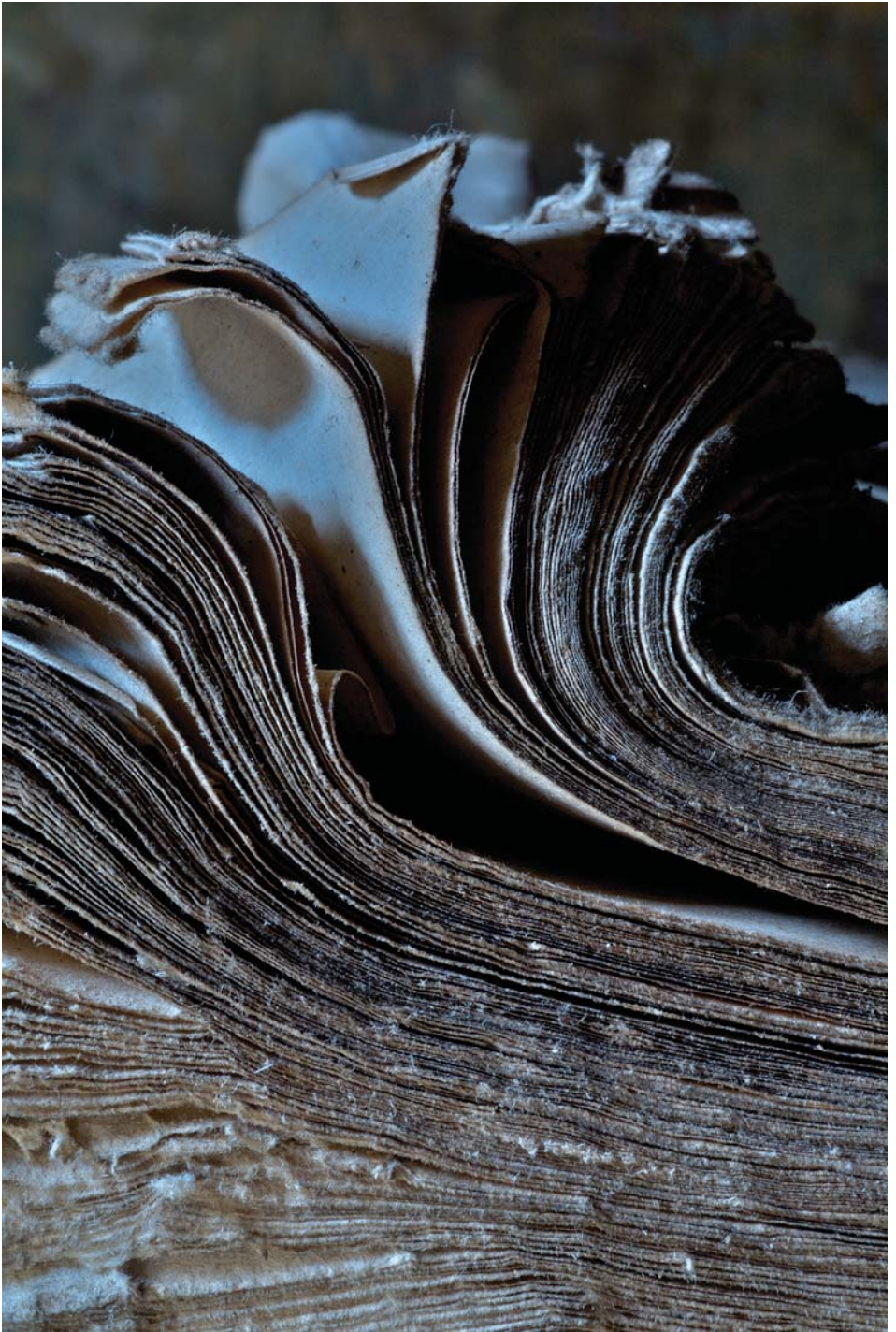

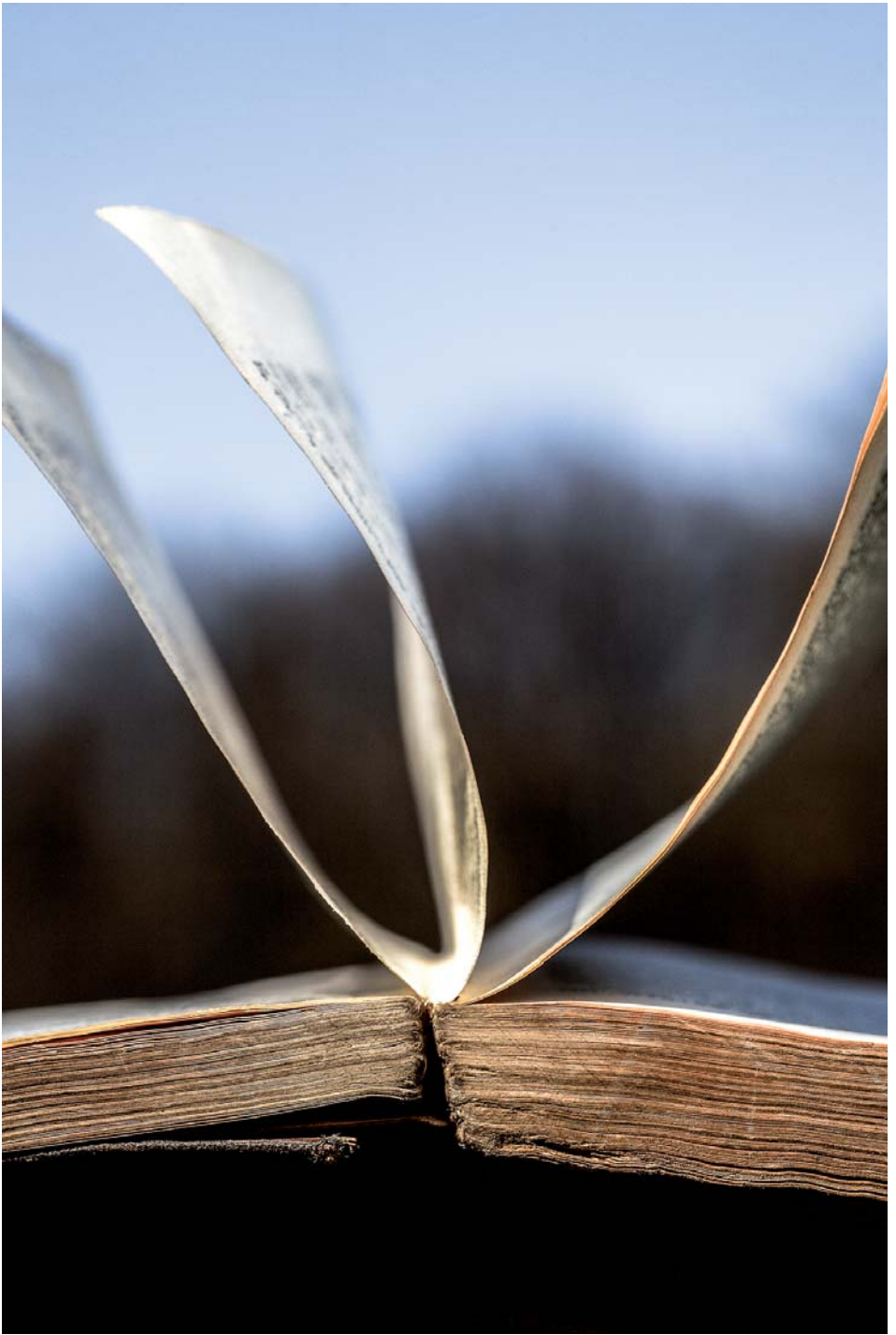

7203
privilegio.

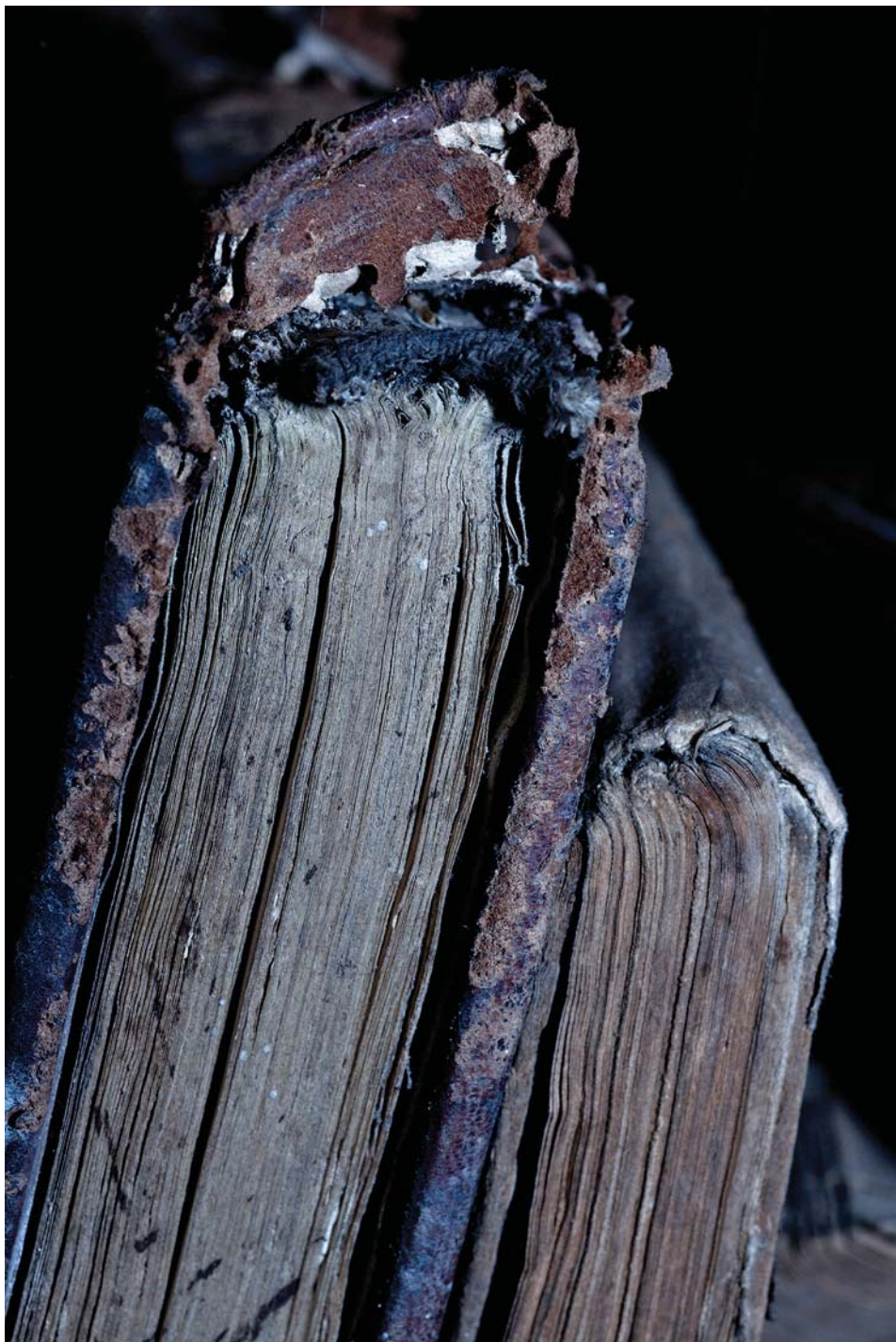

Fragment of text from the page beneath the book, including the words "privilegio" and "de" visible in the lower portion of the image.

Jurijs Dojcs (Yuri Dojc) par savu izstādi:

1997. gada janvārī sava tēva bērēs es sastapu brīnišķīgu sievieti - Vainorsku kundzi. Viņa bija viena no tām tūkstoš vai vairāk meitenēm, kas 1942. gada sākumā iekāpa pirmajā vilcienā uz Aušvicu.

Tur viņa sabija trīs gadus un zaudēja pilnīgi visu ģimeni, izņemot brāli. Viņa man pastāstīja, ka ik dienu apmeklēja mājās tos, kas tāpat kā viņa ir izdzīvojuši.

Es palūdzu, vai varu viņu pavadīt šajās ikdienas gaitās. Viņa piekrita. Un tā es sāku fotografēt šos cilvēkus un pasauli, kurā tie dzīvoja.

JURIJA DOJCA BEIDZAMIE FOLIO

1968. gada augusts, padomju tanki okupē Čehoslovākiju, un vienas nakts laikā Jurija kā vasaras studenta Londonā statuss nomainās uz bēgļa statusu. Gadu vēlāk viņš nonāk Toronto, kur dzīvo vēl joprojām.

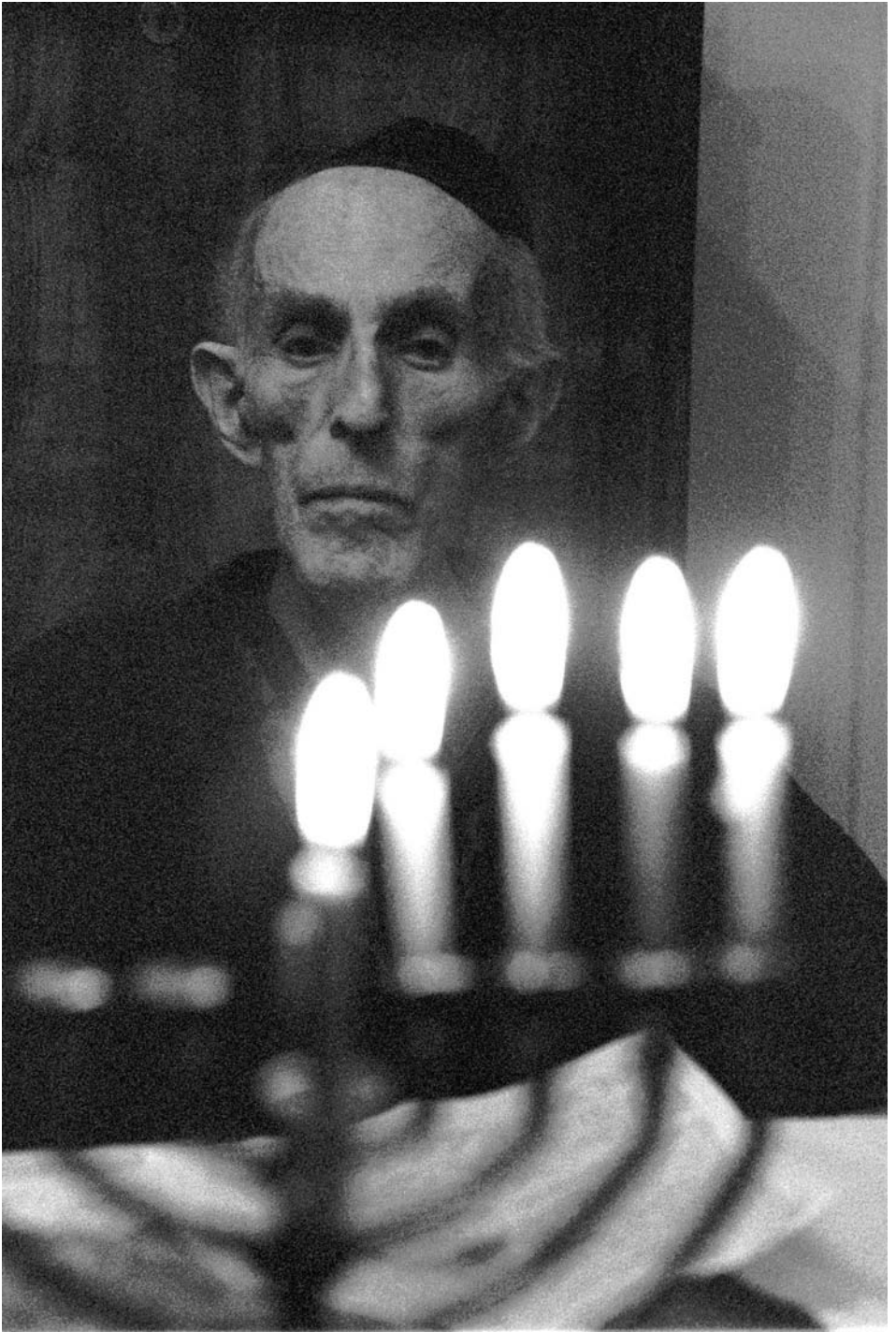
Četrdesmit gadus vēlāk Jurijs Dojcs jau ir viens no ievērojamākām figūrām uz globālās fotogrāfijas skatuves. Viņš ir guvis ievērojamu atzinību gan par saviem komerciālajiem, gan mākslinieciskajiem darbiem. Viņa darbus, sākot ar Kanādas kara veterānu portretiem un beidzot ar pilsētu ainavām, regulāri rāda izstādēs un publicē. Viņa jaunākais Ruandā uzņemtais darbs ir publicēts franču dienas laikrakstā Liberation ar dramatisku virsrakstu "Genocīda ainava".

Viņa talants uz atklājumiem aizveda Juriju un viņa dokumentālo filmu grupu uz pamestu ebreju skolu Austrumslovākijā, kur laiks bija apstājies kopš 1942. gada, kad visi tie, kas šo skolu bija apmeklējuši, tika aizvesti uz nometni... visas mācību grāmatas joprojām savās vietās, izlabotās burtnīcas, skolas liecības, pat cukurs vēl joprojām skapīti... bojā ejošas grāmatas uz puteklainajiem plaukiem; Jurijs Dojcs pret šiem pēdējiem kādreiz plaukstošās kultūras lieciniekiem izturas kā pret individuāliem dzīvi palikušajiem, kas tie patiesībā arī ir – ikviena grāmata tverta kā portretā, saglabāta savā pēdējā skaistumā, tie ir attēli, kas runā tūkstoš vārdiem. Šo Jurija nofotografēto daudzo simtu grāmatu un fragmentu starpā viena izceļas jo īpaši - grāmata, kas brīnmainā kārtā atradusi ceļu no puteklainās kaudzes pie tās patiesā mantinieka – grāmata, kas kādreiz piederējusi Jurija vecajam tēvam Jākobam. Un tā ceļojums, sācies ar tēva portretu, bija noslēdzies, veicot pilnu apli.

Plašais projekts, kas aptver vairāk nekā desmit gadu posmu un daļu no kura pārstāv šī izstāde, pirmo reizi bija redzams Slovākijas Nacionālajā muzejā Bratislavā, bet pēc tam Prāgā, Kembridžā, Briselē, Ņujorkā, Romā, Vinē un daudzās citās vietās. Pēdējais Folio bija daļa no gadu garās programmas Košicē (Slovākija) – 2013. g. Eiropas kultūras galvaspilsētā.

2015. gadā Otrā pasaules kara beigu 70. gadadienā izstāde būs globālo atceres pasākumu daļa un būs skatāma Apvienoto Nāciju ēkā Ņujorkā, Vācijas Nacionālajā bibliotēkā Berlinē, Tolerances muzejā Maskavā un arī Marka Rotko Centrā Daugavpili (Latvija).

Vairāki attēli, kas redzami šajā izstādē, ir jau Vašingtonas Kongresa bibliotēkas kolekcijā.

Yuri Dojc about his exhibition:

In January 1997, at the funeral of my father I met a remarkable woman, Mrs Vajnorska. She was one of the thousand or so girls, who in early 1942 boarded the very first train to Auschwitz.

She spent three years there, lost her entire family except for her brother. She told me of her daily home visits to others who survived like she did.

I asked her if I could accompany her on her daily rounds. She agreed.

And so I began photographing these people and the world they live in.

August 1968, Soviet tanks occupy Czechoslovakia and Yuri's status of a summer student in London changes overnight to one of a refugee. A year later he lands in Toronto where he still lives.

Four decades later Yuri Dojc is a major figure on the global photographic scene. He has earned considerable recognition for both his commercial and artistic oeuvre. His work ranging from portraits of Canadian War veterans to cityscapes is exhibited and published regularly. His recent work in Rwanda has appeared in the French daily Liberation under the dramatic headline of "Landscape of Genocide".

Serendipity led Yuri and the documentary film team to an abandoned Jewish school in eastern Slovakia, where time had stood still since the day in 1942 when all those attending it were taken away to the camps... the school books all still there, essay notebooks with corrections, school reports, even the sugar still in the cupboard...

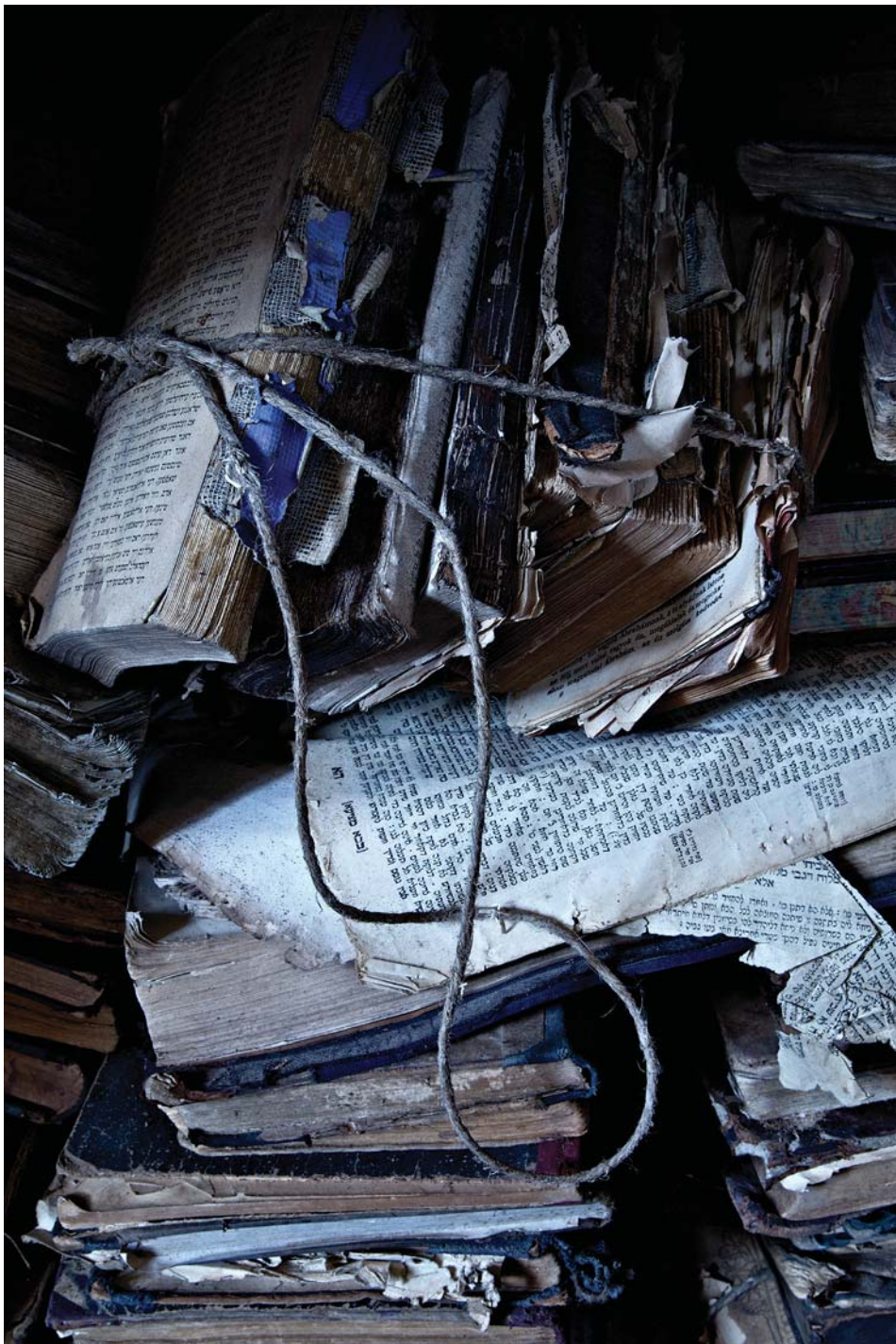
These decaying books lying on dusty shelves; the last witnesses of a once thriving culture, are treated by Yuri Dojc as the individual survivors that they are – each book captured as in a portrait, preserved in their final beauty, pictures speaking a thousand words. Amongst these many hundreds of books and fragments photographed by Yuri, one stands out especially – a book that miraculously found its way from a dusty pile to its rightful heir - a book once owned by Yuri's grandfather Jakub. And so a journey which began with the portrait of his father came full circle.

The extensive project, spanning more than a decade, of which this exhibition represents a part, was first seen at the Slovak National Museum in Bratislava, followed by Prague and Cambridge UK to a great acclaim.

The tour in the US and Canada opened in New York in 2011 followed by Bloomington Indiana and Ottawa. It continued its journey to the European Commission in Brussels, the Pierre Berge Foundation in Brussels and Kosice, the European Capital of Culture 2013. It was next seen in the National Library of Italy in Rome and in 2014 at the Akademie of Fine Arts in Vienna.

In 2015, the year of the 70th anniversary of the liberation of Auschwitz and the end of WW2, Last Folio will be seen at the Mark Rothko Art Centre in Latvia, at the UN in NY, the National Library of Germany in Berlin and the Museum of Tolerance in Moscow.

A number of the images in the current exhibition are already in the Collection of the Library of Congress in Washington.

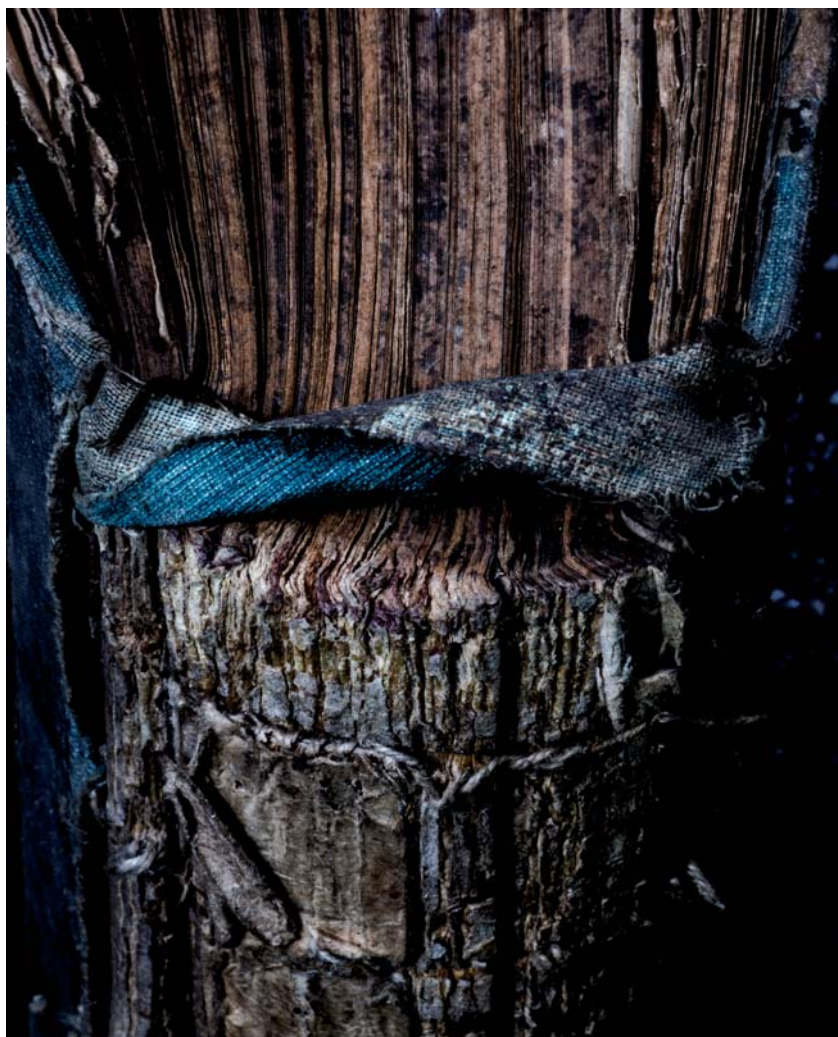

Юрий Дойч о своей выставке:

В январе 1997 года, на похоронах моего отца, я встретил замечательную женщину, госпожу Вайнорску.

Она была одной из той тысячи девушек, которые в начале 1942-го оказались в первом поезде, направлявшемся в Аушвиц.

Она провела там три года, потеряв всю семью, за исключением брата. Она рассказала мне о своих ежедневных посещениях тех людей, которые выжили также как и она. Я спросил, не могу ли и я присоединиться к ее ежедневному обходу. Она согласилась. Так я начал фотографировать этих людей и мир, в котором они живут.

Август 1968. Советские танки оккупируют Чехословакию и статус Юрия из студента летней школы в Лондоне за одну ночь изменился на статус беженца. Годом позже Юрий приземлился в Торонто, где он и живет с тех пор.

Четыре десятилетия спустя Юрий Дойч - ключевая фигура на глобальной фотографической сцене. Он заслужил известное признание как коммерческими, так и своими художественными работами. Его работы, будь то портреты канадских ветеранов войны или городские пейзажи, регулярно публикуются и выставляются. Его недавняя работа в Руанде появилась во французской ежедневной газете Liberation под драматическим заголовком "Пейзаж Геноцида".

Интуитивная прозорливость привела Юрия вместе со съемочной группой документального фильма в заброшенную еврейскую школу в восточной Словакии, где время остановилось с того дня 1942-го, когда все те, кто ходил в эту школу, были отправлены в концлагерь ... школьные учебники все еще на своих местах, как и тетради с исправленными сочинениями, табеля успеваемости, даже сахар все еще в шкафу ...

Эти истлевшие книги, лежащие на пыльных полках, последние свидетели когда-то процветающей культуры, воспринимаются Юрием Дойчем как уцелевшие индивидуумы, коими они и являются – каждая книга, схвачена как в портрете, сохранившем их в последней красоте; картины, говорящие больше, чем слова.

Среди этих многих сотен книг и фрагментов, сфотографированных Юрием, один выделяется особенно – книга, которая чудесным образом нашла свой путь от пыльной груды до ее законного наследника - книга однажды принадлежавшая дедушке Юрия Якубу.

И таким образом, поездка, которая началась с портрета его отца, совершила полный оборот.

Данная выставка представляет лишь часть обширного проекта, охватывающего больше чем десятилетие, впервые показанного в Словацком Национальном музее в Братиславе. Последовавшие затем Прага, Кембридж, Брюссель, Нью-Йорк, Рим и Вена привели художника к большому признанию.

Проект был показан в рамках программы Кошица (Словакия) – культурная столица Европы в 2013 году.

В 2015, в канун 70-ти летия с конца второй мировой войны, эта выставка примет участие в глобальных памятных событиях и будет экспонироваться в здании ООН в Нью-Йорке, в Национальной Библиотеке, в Берлине, в Музее Толерантности, в Москве и в Арт Центре имени Марка Ротко, в Даугавпилсе.

Часть произведений данной выставки уже стало собственностью Коллекции Библиотеки Конгресса в Вашингтоне.

*Nekādas svešzemju debesis mani nepasargāja,
neviens svešinieka spārns neaizsedza manu seju.
Es atrodos te kā liecinieks kopējam liktenim,
kā izdzīvotājs tajā laikā, tajā vietā.*

*No foreign sky protected me,
no stranger's wing shielded my face.
I stand as witness to the common lot,
survivor of that time, that place.*

*Нет, и не под чуждым небосводом,
И не под защитой чуждых крыл,-
Я была тогда с моим народом,
Там, где мой народ, к несчастью, был.*

Anna Akhmatova / Анна Ахматова
Rekviēms / Requiem / Реквием 1935-1940

LAST FOLIO

YURI DOJC

Daugavpils Mark Rothko Art Centre
17 January 2015 – 10 April 2015

Exhibition and the project generously supported by

Ministry of Culture of the Slovak Republic
Ministry of Foreign Affairs of the Slovak Republic
Museum of Jewish Culture – Slovak National Museum
Rothschild Foundation Europe
Lowy Mitchell Foundation
Epson Canada
Pentagram

Exhibition designed by Daniel Weil, Pentagram
Exhibition and Documentary film produced by Katya Krausova

all images © Yuri Dojc
www.lastfolio.com

DAUGAVPILS

MARKA MAKSAS
ROTHKO CENTRS

EMBASSY
OF THE SLOVAK REPUBLIC
IN RIGA

SLOVENSKÉ NÁRODNÉ MÚZEUM
MÚZEUM ŽIDOVskej KULTÚRY

Canada